

ло да остане въ ржцетѣ на административната полиция. — На австрийската поща намѣрихъ писмо отъ баща си. Корегирахъ вестника самичъкъ. Вѣчни неприятности съ Пика, Кевенхюлеръ днесъ билъ у Начовича.

26 февруарий, четвъртъкъ. Преди пладне ходихъ у Начовича. Французката статия на Цѣлокупна била отъ готвача Шадурнъ, да се пукнешъ отъ смѣхъ. Икономовъ щѣлъ да вземе Йос. Ковачова за главенъ секретаръ на вътрешнитѣ работи, а стария Славейковъ за председателъ на административния съветъ на Софийската губерния. — Телеграма (отъ Головина): нихилиститѣ и Неронъ, нѣкъде си изъ нѣмскитѣ вестници. — Нихадъ нѣмалъ пари; телеграфиралъ на Портата съ шифъръ (Головинъ по заповѣдъ на министра го разгатва); безсрамнитѣ ноти на Портата. Телеграмата на Standard за измѣнението на българската конституция; ние не я взехме, а „Витоша“ (Начовичъ)—ние отъ Адженова и отъ Загребъ. Обѣдвахъ съ Начовича и следъ пладне съ него ходихме у болния Агура. Моятъ опитъ да се разходя. Вечерята бѣхъ съ Коха. Подиръ това отидохъ у Климента, гдето бѣше Молловъ съ привързана страна: Австрия и чехитѣ, цивилизацията въ Русия, варненската карантина. Съ Климента говорихме за училищата, за Книжовното дружество, за Дринова „самонадеянъ и гордъ“, за несговорчивия Каравеловъ (Климентъ не го видѣлъ сега въ Русчукъ — женилъ се), скъпия въ София. На 11 ч. си бѣхъ въ кѣщи, писахъ до 2 ч. на баща си писмо № 6. — Икономовъ ми разправя за турското разбойничество, водѣло началото си отъ турско време, поддържало се отъ Цариградъ. Дързостта на българската войска (деморализация на офицеритѣ), въ Варна стреляли отъ прозорцитѣ върху стражаритѣ, командантътъ Плетцъ бипъ нехранимайко. И въ Силистра войницитѣ сж били съучастници. „Границитѣ на закона“. — Получихъ писмо отъ сестритѣ си. Каницовата брошура за етнографската изложба въ Парижъ. — Politische Correspondenz пише, че Voix de la Bulgarie го издавали Стоиловъ и Иречекъ.

27 февруарий, петъкъ. Сутринята правихъ извлѣчения отъ „Nord“. Пиша и изучавамъ правилницитѣ на народнитѣ училища; унищожили окръжнитѣ съвети — контролния институтъ. Агура въ леглото усърдно пише. Получихме стихотворения отъ Вазова. Вечерята съ Хранова бѣхме въ редакцията, писма на Бобчева отъ Москва, насърчителни писма отъ много страни. „Моск. Вѣдомости“ пише за дожаждането на княза въ Москва самичъкъ (писалъ я, може би, Бобчевъ), противно на европейската маймунска конституция; ще я преведемъ и ще има пакъ крѣсьци. — Безеншекъ е пресмѣталъ, кой колко пѣти е говорилъ: Славейковъ около 189 пѣти, Стамболовъ около 180, Грековъ 122, Мелетий 96, и т. н. — една дума струвала $\frac{1}{2}$ франкъ.